

nu vegen tilbage til at lade Formindskelsen indskrænke sig til omtrent 1 Million Rbd., uagtet det under Forhandlingerne i Udvalget er antaget, at Forslaget vilde have forarsaget en Nedgang af $1\frac{1}{2}$ Million. Saaledes er allerede Udvalgets Flertal veget $\frac{1}{2}$ Million Rbd. tilbage fra Forslaget, og Udvalgets Flertal underkjenner nu Folkethingets Forslag for 2 Mar siden med mere end 1 Million Rbd. Denne Tilbagegang er efter min Mening saa meget mere i Strid med Folkethingets Afstemninger, som det foran i denne Betænkning oplyses, at i de mellemliggende 2 Mar ere Afgifterne paa Forbrug og Production (Toldindtægter) stegne med mindst $1\frac{1}{2}$ Million Rbd. Efter min Anskuelse havde Udvalget fuld Opfordring til at slaa ind paa den aldeles modsatte Vej og bringe en større Nedgang end den i 1872—73 vedtagne frem til Drøftelse og Afstemning.

Et andet Brud paa Grundtanken i Folkethingets tidligere Behandling af Told sagen finder jeg deri, at Livsforbrøbene af 1ste Rang (t. Ex. Salt, Ris, Stenolie) og daglige Forbrugsgjenstande (t. Ex. Jern, Kul, Træ) fremdeles forblive belagte med den hidtil værende Told, medens Toldens Afkæffelse og Lettelse paa saadanne Gjenstande tidligere i Folkethinget ere ansete som nødvendige i enhver Toldreform.

Hvorvidt det fremtidige Told sættelsessystem, som en Del af Udvalget bringer frem, vil gaa i Opfyldelse, er tilfældigt og usikkert; men Toldindtægternes allerede stedfundne Stigen og Finantsernes Tilstand og det Paatrængende i at affkaffe Forbrugsbeskatning ere de Bevæggrunde, som gjøre mig til en Modstander af den usikre Løsteparagraf, hvorpaa de øvrige Udvalg i Righed med den forrige Finantsminister vil bygge Fremtidens Toldlov.

Saa vidt jeg ser, savnes der ogsaa ethvert afgjørende Barjel for Istandbringelsen af det Kompromis med Regjeringen og Landstthinget, hvorpaa Udvalgets Flertal støtter et Saab.

Jeg kan følgerig ikke understøtte det foreliggende Lovforslag efter dets Grundplan og eiheller Flertallets Forslag; og jeg anser det for unyttigt at opskille de Forslag, som i 1872—73 bleve vedtagne i Folkethinget, saalænge der ikke foreligger et Forslag fra Regjeringen. Derfor Finantsministeren erklærer sig for Flertallets Forslag, forbeholder jeg mig at optage Thingets tidligere Forslag til Afstemning paany. Saa vidt mig bekjendt, har Finantsministeren indtil idag (den 3die Februar 1875) undladt at tiltræde Flertallets Forslag.

Ændringsforslag:

Uf et Mindretal:

1) Under Nr. 13 (Vin paa Justager) ændres Toldsatzen „15 Ore“ til: „12,5 Ore“.

Uf et Flertal:

2) Under Nr. 57 (Kaffe) ændres Toldsatzen „6 Ore“ til: „8 Ore“. — I saa Fald ændres under Nr. 59 Toldsatzen „7 Ore“ til: „9 Ore“.

Uf Udvalget:

3) Under Nr. 58 (vandtrukken Sikorie) ændres Toldsatzen „3 Ore“ til: „4 Ore“.

Uf et Flertal:

4) Under Nr. 69 udgaa „Stenkul, Coles og Sinders“, og foran „Arbejder af Stenkul“ indsættes som nyt Nr. 69 b.:

„— Stenkul, Coles og Sinders:

— for hver Ton af Rummet under Dækket. 1—50.

Denne Fortoldningsmaade kommer kun til Anvendelse for Seilskibe og kun i følgende Tilfælde:

a. naar Skibet er fuldtlastet med Kul (herunder ikke Coles og Sinders);

b. naar Skibet indtil $\frac{3}{4}$ er lastet med Kul (herunder ikke Coles og Sinders), og det tillige har andre Varer i et saadant Forhold, at Skibet derved kan anses for fuldt lastet eller fuldt bekvævet, dog kun saafremt vedkommende Klarerer ønsker denne Fortoldningsmaade anvendt. For de vedladede Varer gives der et Fradrag efter deres Vægt, hvorved 3,200 Rbd. regnes lig med 1 Ton (Skibsmaal);